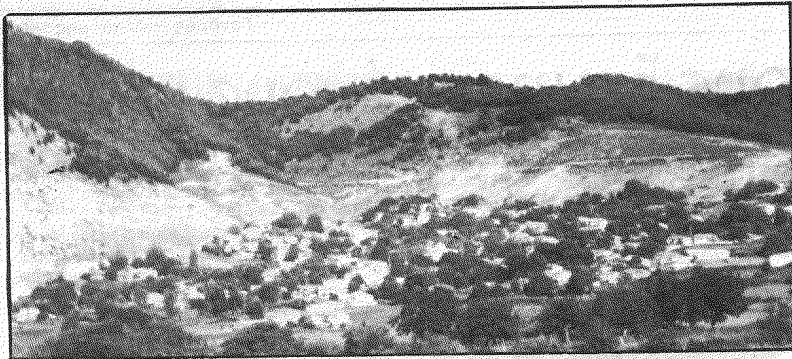

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 8ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 37 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 25 - ΕΚΔΟΣΗ: ΓΕΝΑΡΗ - ΦΛΕΒΑΡΗ 1987 40004 ΓΟΝΝΟΙ

Καρναβάλι '87

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Πέρασαν κι αυτές οι αποκριές που φέτος γιορτάστηκαν την 1 Μάρτη σ' όλη την Ελλάδα με γλέντια και μασκαρέματα.

Πολλές εκδηλώσεις έγιναν σε πολλά χωριά της Λάρισης καθώς και στην Καλλιπεύκη.

Για άλλη μια χρονιά άναψε και φέτος η μοναδική φωτιά κάτω στο Σχολείο όπου χόρεψε ο κόσμος και διασκέδασε αν και το κρύο ήταν πολύ τσουχτερό.

Προηγούμενα όμως το απόγευμα χόρεψαν στην πλατεία καρναβάλια με τη συμμετοχή του κόσμου. Ήταν μια εκδήλωση που κράτησε περίπου δυόμιση ώρες κάτω από αρκετή παγωνιά.

Φέτος οι μεταμφιέσεις ήταν κάπως πρωτότυπες, μπορούμε να πούμε, και προκάλεσαν πολύ γέλιο στους Καλλιπευκιώτες. Η μουσική ακουγόταν από τα μεγάφωνα της Κοινότητας.

Πρέπει να πούμε ένα μεγάλο μπράβο στα παιδιά που έκοψαν τα κέδρα κι έφτιαξαν τη φωτιά, καθώς επίσης και σ' όλους όσους μασκαρεύτηκαν για να διασκεδάσει ο κόσμος.

Αξίζει να σημειώσουμε, ότι μεγάλο κέφι στο χορό των καρναβαλιών, έδωσαν τρεις λεβέντες ηλικιωμένοι Καλλιπευκιώτες, στους οποίους αξίζουν θερμά συγχαρητήρια. Αυτοί ήταν οι: Πατούλιας Κανάκης, Γκούμας Χαράλαμπος και Κων/νος Παπαδόνας. Σε παρόμοιες εκδηλώσεις καλό θα είναι να τους μιμούνται οι νέοι αλλά και οι μεγάλοι.

Η συμμετοχή όλων, νομίζουμε ότι φέρνει και την επιτυχία κάθε εκδήλωσης.

Ιδιαίτερα η συμμετοχή των κατοίκων που μένουν μόνιμα στο χωριό πρέπει να είναι καθολική και όχι μεμονωμένη. Επίσης πρέπει να αναφερθεί ότι το θράδυ της Κυριακής ακολούθησαν γλέντια και στα τρία καφενεία της Καλλιπεύκης.

Ο Σύλλογος δεν διοργάνωσε φιλική βραδιά, αλλά αυτό δεν εμπόδιζε τους Καλλιπευκιώτες να γλεντήσουν με τον τρόπο τους.

Η πατροπαράδοτη χάσκα αλλά στο καφενείο

Η «Ωραία Καλλιπεύκη» γράφει την Ιστορία

Η «Ωραία Καλλιπεύκη» η εφημερίδα του Συλλόγου μας έκλεισε το Πάσχα που πέρασε, τα οχτώ χρόνια και αιώνες μήκε στα εννιά.

Σ' αυτό το χρονικό διάστημα έγραψε κάθε τι που έχει σχέση με το χωριό μας. Έγραψε για έργα, για γεγονότα, για γιορτές και πανηγύρια, για προβλήματα, για πρόσωπα για κάθε τι που έχει σχέση με την Καλλιπεύκη και τους ανθρώπους της.

Χωρίς να το καταλαβαίνουμε όμως, η εφημερίδα αυτή κάνει κάτι πολύ σπουδαίο. Καταγράφει, και μη σας φανεί παράξενο, την ιστορία του χωριού μας.

Φανταστείτε, αν αυτή η ασήμαντη εφημερίδα έβγαине πριν εκατό χρόνια, πόσα πράγματα περισσότερο θα γνωρίζαμε για τον τόπο μας. Θα είχαμε μάθει πολλά για τους προγόνους μας τη ζωή τους και τις συνήθειές τους.

Τώρα όμως η «Ωραία Καλλιπεύκη» είναι γεγονός. Γράφει για να μάθουν και να γνωρίσουν οι επόμενες γενιές την Ιστορία του χωριού τους. Η αξία της όπως καταλαβαίνετε είναι μεγάλη. Μεγαλύτερη ίσως απ' ό,τι νομίζουμε. Γιαυτό αξίζει κανείς να γράφει και να παρουσιάζει τις ιδέες του μέσα από την εφημερίδα. Βάζει και αυτός το δικό του λιθαράκι στο οικοδόμημα που λέγεται Σύλλογος.

Αν νομίζεις ότι ο Σύλλογος και ιδιαίτερα η εφημερίδα που εκδίδει συντελούν έργο, τότε βοήθα. Με το να στείλεις κάτι στην εφημερίδα βοηθάς το Σύλλογο. Γράφεις την ιστορία του χωριού σου. Καταγράφεις ήθη και έθιμα. Διασώζεις την παράδοση πολλών χρόνων. Αφήνεις τα σημάδια σου για να σε γνωρίσουν μακρινοί απόγονοι.

Γράψτε όλοι. Μικροί και μεγάλοι. Η εφημερίδα αυτή είναι δική σας εφημερίδα.

Και όταν γράφεις κάτι, βάλε και τ' όνομά σου στο τέλος. Έχει και αυτό τη σημασία του. Μα και αν ακόμα είσαι πολύ... ταπεινός δημοσιεύουμε την εργασία σου χωρίς όνομα.

Εσείς σκεφτείτε και προβληματιστείτε. Εμείς θα σας περιμένουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Το καταστατικό ίδρυσης του Συλλόγου μας έγινε τα Χριστούγεννα του 1978. Ενώ οι πρώτες εκλογές πραγματοποιήθηκαν το Πάσχα του 1979.

Μήπως ήρθε η ώρα για τηλέφωνα!

Όπως δείχνουν τα πράγματα φέτος η Καλλιπεύκη θα πάρει τηλέφωνα. Τούτη τη φορά όμως πιστεύουμε να γίνει αυτό το πράγμα και μάλιστα σύντομα. Το πιστεύουμε διότι, ήρθαν ειδικοί του ΟΤΕ! και επέλεξαν τρεις χώρους για την εγκατάσταση του τηλεφωνικού κέντρου.

Οι ιδιοκτήτες των χώρων, οι οποίοι έδωσαν και προσφορές ενοικίου είναι: ο Μαντάς Κων/νος στο καφενείο, ο Οικονόμου Ιωάννης στο νέο κτίριο που έκανε και οι Αφοί Θεοχάρη Γκέ-τοιου στο χώρο που έχουν κάτω από το σπίτι τους.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι το 1987 το χωριό μας θα πάρει τηλέφωνα και ότι θα λυθεί ένα μεγάλο πρόβλημα επικοινωνίας για την Καλλιπεύκη.

Οι εκλογές στους συνεταιρισμούς

Όπως διαβάσαμε σε ημερήσιες εφημερίδες, οι εκλογές στους γεωργικούς συνεταιρισμούς για την ανάδειξη νέων δ' κών συμβουλίων θα γίνουν στις 30 του Απριλίου.

Επίδειξη γάμπες από καρναβάλι

Ο Πρόεδρος του συλλόγου μας έκανε επίσκεψη σε χωριά της Κατερίνης

Κατά το Νοέμβριο μήνα 1986 ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Κατσιούλης Ζήσης, πραγματοποίησε επίσκεψη στην Κατερίνη και σε χωριά της Κατερίνης με σκοπό να συναντήσει Καλλιπευκιώτες και να διαθέσει ημερολόγια.

Κατά την επίσκεψή του στην Κατερίνη, Περίσταση, Καλλιθέα κλπ. πούλησε πολλά ημερολόγια και διαπίστωσε ότι οι Καλλιπευκιώτες που ζουν εκεί, έχουν έντονο ενδιαφέρον για το χωριό και έδειξαν ότι θέλουν να ενημερώνονται με την εφημερίδα.

Πραγματικά πήραν όλοι τα ημερολόγια και γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα. Περισσότερο όμως, θέλουμε να τονίσουμε το ενδιαφέρον του Κώστα Παπαγιαννούλη, του Θωμά Μπούτακα, του Στέργιου Γκαβούτσικου του Ιωάννη και ιδιαίτερα του Κλεάνθη Μανωλούλη που ζει στην Καλλιθέα και ο οποίος διέθεσε ολόκληρη μέρα να γυρίσει από σπίτι σε σπίτι με τον Πρόεδρο για τους σκοπούς του συλλόγου μας.

Τον Κλεάνθη καθώς και τους άλλους τους ευχαριστούμε θερμά.

Παγίδες κρύβει ο δρόμος Καλλιπεύκης - Πλαταμώνα

Γεμάτος πέτρες ο δρόμος προς Πλαταμώνα

Οι πολλές χιονοπτώσεις αλλά ιδιαίτερα οι καταρακτώδεις βροχές που έπεσαν κατά το Φλεβάρη μήνα, δημιούργησαν πολλά προβλήματα και παγίδες στο δρόμο.

Συγκεκριμένα, απ' ενός μεν ο δρόμος είναι βατός, απ' ετέρου δε τα νερά έκοψαν το δρόμο και δημιούργησαν στενότητα σε διάφορα σημεία και έπεσαν πέτρες στο οδόστρωμα από τις κατολισθήσεις που έγιναν.

Μετά απ' αυτά, όσοι ταξιδεύουν απ' αυτό το δρόμο πρέπει να προσέχουν ιδιαίτερα για αποφυγή ατυχημάτων. Καλούμε επίσης το Δασαρχείο Κατερίνης να ενδιαφερθεί για τη βελτίωση του δρόμου που ανήκει στη δικαιοδοσία του.

Γράμματα απ' τους ξενητεμένους μας

Μεγάλη χαρά μας έδωσαν τα γράμματα που πήραμε από τους ξενητεμένους μας. Αν και ζουν χρόνια μακριά από το χωριό τους, όμως δεν το ξεχνούν και πάντα νιάζονται για την τύχη του. Και τα δύο γράμματα που λάβαμε ήρθαν από την Αμερική και τα έστειλαν δύο πολλή καλοί και αγαπητοί πατριώτες, ο Γιάννης Μανωλούλης και ο Δημήτριος Τσιακάλης του Τριαντάφυλλου.

Με ημερομηνία 21-1-1987 ο Γιάννης Μανωλούλης γράφει:

«Αγαπητοί μας συμπατριώτες της Καλλιπεύκης γειά σας. Είμαι και εγώ ένας ταξιδεμένος συμπατριώτης που λείπει από το χωριό από το 1965.

Έγινα κάτοικος της Καλλιθέας Κατερίνης αλλά δε μ' έφτασε κι εκεί. Έτσι πήγα 2 χρόνια στη Γερμανία στην πόλη Αμβούργο. Δούλεψα σκληρά και επέστρεψα πάλι στην Καλλιθέα. Εκεί εργάστηκα 4-5 χρόνια και πάλι έφυγα οικογενειακά για εδώ την Αμερική στην πόλη Βοστώνη.

Έχω κάνει διάφορες δουλειές. Κατ' αρχήν έπιασα δουλειά σ' ένα εργοστάσιο κρεάτων όπου δουλεύαμε 250 άτομα. Περνούσανε από τα χέρια μας 4.000 γουρούνια. Δηλαδή θγάχαμε διάφορες ποικιλίες κρεάτων από χοίρους.

Κάθισα σ' αυτή τη δουλειά 4 1/2 χρόνια αλλά κουράστηκα πολύ. Μετά έκλεισε το εργοστάσιο και εξαναγκάστηκε να θρούμε άλλοι δουλειά. Τέλος πάντων να μην τα πολυλογώ ο άνθρωπος που είναι εργατικός δεν πεινάει ποτέ. Δούλεψα για αρκετά χρόνια σαν μηχανοστάτης στον ξάδερφό μου το Μανωλάκη Μανωλούλη. Αυτός είχε 300 διαμερίσματα. Δουλεύαμε εγώ, ο κουνιάδος μου Δημήτριος Τσιακάλης και ο ξάδερφός μου Κλεάνθης Μανωλούλης. Τώρα όμως έχω 2-3 χρόνια που δουλεύω μόνο για τον εαυτό μου και ξέρω όσα θγάξω είναι δικά μου και όχι άλλων.

Και δουλεύοντας μεροκάματο έχω βάψει σπίτια μέσα και έξω και ψηλά δύο φορές απ' ό,τι έχει η Καλλιπεύκη. Έχω κινδυνέψει πολλές φορές. Εδώ και τρία χρόνια έπεσα από τη σκάλα και έσπασα το πόδι μου. Και με κάθε αλλαγή του καιρού έχω πολλές ενοχλήσεις.

Λοιπόν, αγαπητοί μου συμπατριώτες, όσο καλά και αν περνούμε, πάντα λέμε πότε θα γυρίσουμε στην πατρίδα μας. Φυσικά τις ευκολίες που έχουμε εδώ, δεν μπορούμε με κανέναν τρόπο να τις έχουμε στην Ελλάδα. Και όσοι φύγανε από την Καλλιπεύκη πέρασαν πολύ ωραία. Δεν θέλω να κατηγορήσω την «Ωραία Καλλιπεύκη».

«Αγαπητέ συμπατριώτη Μανώλη γειά σου.

Από τη μακρινή πατρίδα σου στέλνουμε εγκάρδιους χαιρετισμούς.

Είμαι ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κατσιούλας Ζήσης γιος του Στέργιου Κατσιούλα. Σου γράφω, επειδή προέκυψε ένα θέμα σχετικά με τον ανεψιό σου ή ξάδερφό σου Νίκο Γκουγκουλιά. Σχετικά με κάποια χρήματα που στέλνεται και μια φωτογραφία. Εγώ βέβαια τότε δεν ήμουν στο Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά επειδή ο σύλλογος θέλω να βαθίζει σωστά γιαυτό θέλω να δώσω λίγο φως στην όλη υπόθεση. Διότι είναι πράγματα που κάνουν το σύλλογο να χάνει την εμπιστοσύνη προς τους ξενητεμένους που ενδιαφέρονται για το χωριό μας. Τέλος πάντων, εγώ ήρθα το Νίκο και τον ρώτησα σχετικά με το θέμα.

Για τα λεφτά μου είπε, ότι περάστηκαν στα έσοδα του συλλόγου, αλλά δεν περάστηκαν στην εφημερίδα, διότι τότε έγινε αλλαγή διοικητικού συμβουλίου και αυτό που γήκε δεν δημοσίευσε το όνομά σου καθώς και άλλων ατόμων. Περισσότερα δεν γνωρίζω. Ότι μου είπε ο Νίκος σας γράφω.

Όσο για τη φωτογραφία μου είπε ότι τη στείλατε στον ίδιο και την έχει στο σπίτι.

Αυτά μου είπε αυτά σας γράφω.

Στη φωτογραφία ο Γιάννης Μανωλούλης με τον εγγονό του μπροστά στο σπίτι του

κη», αλλά αυτή είναι μόνο για το καλοκαίρι και για ορισμένους.

Εδώ στην Αμερική είμαι 15-16 χρόνια και έχω έρθει στην Ελλάδα 7-8 φορές. Και κάθε φορά που έρχομαι ή καλοκαίρι είναι ή χειμώνας είναι αδύνατον να μην έρθω στο χωριό. Διότι είναι το χωριό μου και πονώ. Εκεί γεννήθηκα και μεγάλωσα μέσα στη φτώχεια.

Ήμουν υπάλληλος στον έναν και στον άλλον. Αλλού περνούσα καλά και αλλού όχι.

Και μάλιστα ήμουν θεσικός σε κάποιον από το χωριό μας, που δεν θέλω να δώσω όνομα και θεσκούσα τα πρόβατά του το 1956. Και για να βρεί αιτία να μη με πληρώσει, ήρθε νύχτα εκεί που κοιμόμουν στα πρόβατα και μου πήρε ένα αρνί. Το αποτέλεσμα ήταν, επειδή έχασα το αρνί, να μου βγάλε και τα παπούτσια από τα πόδια μου. Τέλος πάντων δεν τον παρεξηγώ ούτε τον μισώ. Αυτό με

Εγώ όμως θα σας παρακαλέσω, αν έχετε το film αυτής της φωτογραφίας, να μας το στείλετε για να θγάλουμε πολλά αντίτυπα, ούτως ώστε να δώσουμε σε όλους τους Καλλιπευκιώτες. Σας το γράφουμε με ευθύνη και σας πληροφορούμε, αν στέλνετε χρήματα για το σύλλογο ή οτιδήποτε άλλο, μην τα στέλνετε σε όνομα, αλλά στο όνομα του συλλόγου.

Σας πληροφορούμε επίσης, ότι το τωρινό Δ/κό Συμβούλιο που τυχαίνει να είμαι Πρόεδρος, δουλεύει συστηματικά και δεν θέλει να δημιουργήσει σε κανέναν προβλήματα.

Αρκεί να σας πληροφορήσουμε ότι στο πρώτο εξάμηνο που είμαστε συμβούλιο, αυξήσαμε τα έσοδα του συλλόγου σε 700.000 δρχ. από 250 που ήταν τον Αύγουστο και αυξήσαμε την κυκλοφορία της εφημερίδας κατά 200 φύλλα. Αυτά τα γράφω για να σας φύγει η κακοπιστία που τυχόν είχατε για το σύλλογο. Συνεχίστε όπως και πρώτα χωρίς κανένα φόβο. Εμείς πάντα περιμένουμε.

Και θερμή παράκληση αν μπορείτε να μας στείλετε το film της φωτογραφίας που στείλατε στο Νίκο.

Σας χαιρετώ εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου ο Πρόεδρος ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗΣ

τα παπούτσια το ξέρουν πολλοί πατριώτες αλλά, λέω πάλι για δεύτερη φορά, ότι δεν μισώ κανέναν από το χωριό μας. Η ανάγκη τα έκανε όλα.

Μ' αυτά τα λίγα θέλω να ευχαριστήσω το Μορφωτικό Σύλλογο της Καλλιπεύκης και ευχόμεστε πάντα να προοδεύει. Σας στέλνω 25 δολάρια για βοήθεια. Ο συμπατριώτης σας Γιάννης Μανωλούλης.

Χθες πήρα την εφημερίδα και είδα τα ωραία έργα που έκανε και κάνει η Καλλιπεύκη και χάρηκα πάρα πολύ. Αλλά στεναχωρηθήκαμε πολύ όλη η οικογένειά μου που βλέπουμε να πεθαίνουν νέοι άνθρωποι, όπως Ζαφειρίης ο Καραγιάννης. Ας είναι ελαφρό το χώμα που τους σκέπασε όλους. Και ο θεός ας αναπαύσει την ψυχή τους.

Με άπειρη αγάπη ο πατριώτης σας

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΩΛΟΥΛΗΣ»

★ ★

Πολύ ενδιαφέρον έχει όμως και το γράμμα του Δημητρίου Τσιακάλη. Κι αυτός με ημερομηνία 28-1-1987 γράφει:

«Αγαπητή «Ωραία Καλλιπεύκη»,

Όσοι δεν φύγανε μακριά από την Καλλιπεύκη για μεγάλο χρονικό διάστημα, ποτέ δεν θα μπορέσουν να νιώσουν τη συγκίνηση που νιώθουμε εμείς που λείπουμε χρόνια, όταν λάβουμε την «Ω.Κ.». Αλλά όσοι πήγανε έστω και στρατιώτες έχουν μια μικρή πείρα. Χαιρόμαστε για την πρόοδο και τα έργα που κάνετε. Επίσης για τα κοινωνικά. Παρ' όλο που αραβάνες, γάμοι, γεννήσεις για μας είναι γρίφοι, σπάμε το κεφάλι μας να θρούμε ποιος είναι αυτός ή αυτή. Ίσως τα χρόνια μας στο χωριό να ήταν αγέννητοι και τώρα παντρεύονται κλπ.

Λυπηθήκαμε πολύ για το Ζαφειρή Καραγιάννη. Προσωπικά εγώ, εκτός από τη συγγένεια, έτυχε στη Δυτική Γερμανία να μοιραζόμαστε το ίδιο κρεβάτι. Και τον βλέπω μπροστά μου 21 χρόνων παληκάρη.

Επίσης από τα «διάφορα νέα και περιέργια» του προηγούμενου φύλλου της εφημερίδας «φόνος κατά λάθος» είναι αλήθεια, αλλά θυμήθηκα άλλη μια παρόμοια ιστορία που λεγότανε. Και μια μέρα συναντηθήκαμε με τον ίδιο το «φονιά» σε κάποιο συγγενικό σπίτι. Ήταν του Αγίου Κων/νου και Ελένης. Και τον ρώτησα: «Είναι αλήθεια ρε μπάρμπα - Μητρου, ότι τ' αγριογούρουνο το παντελεμονίτικο που σκότωσες στην Ιλατιμένη ήταν παρδαλό και είχε και τσιουκάνι».

Και εκείνος απαντά: «Ναι, αλλά του τσιουκάνι δεν θροντούσε εκείνη την ώρα, γιατί στέκονταν. Κι παρδαλό θαρρούσα, ήταν απ' τουν ήλιου κι απ' τουν ίσκιου». Οι ηλικιωμένοι θα κατάλαβαν ότι πρόκειται για τον Δημ. Παπαϊωάννου ή Γκουντέλα.

Συγχαρητήρια στο Θωμά Καραμπάτη για την επανεκλογή του.

Για το Μορφωτικό Εκπ/κό Σύλλογο, συνεχίστε το έργο με τον ίδιο ζήλο. Σας στέλνω 30 δολάρια για τα έξοδα της «Ω.Κ.». Το ημερολόγιο δεν το λάβαμε.

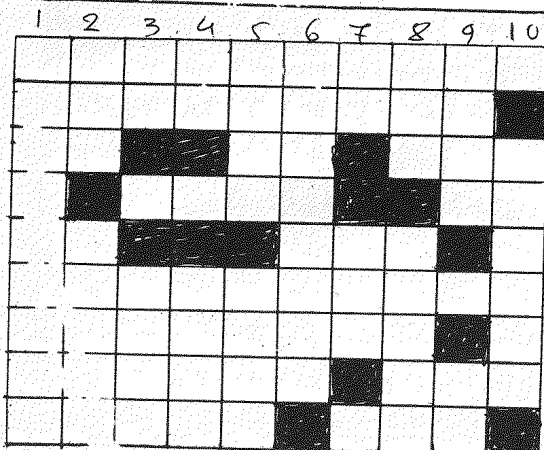
Με αγάπη Δημήτριος Τρ. Τσιακάλης»

◆ ◆ ◆

Αγαπητοί μας πατριώτες δεν ξέρετε τι χαρά μας δίνετε όταν παίρνουμε γράμμα σας και μαθαίνουμε πώς περνάτε. Εμείς οι νεότεροι που αγωνιζόμαστε για την πρόοδο του χωριού μας πολύ λίγο ή και καθόλου δεν σας γνωρίζουμε. Όμως με τη σκέψη μας και απ' αυτά που μας λένε οι μεγαλύτεροι προσπαθούμε να σας γνωρίσουμε και να έρθουμε νοερά κοντά σας. Η «Ωραία Καλλιπεύκη» η εφημερίδα μας αυτή τη στιγμή, εκπληρώνει το σκοπό της. Ενώνει άγνωστους Καλλιπευκιώτες και δίνει τις νέες γενιές με τις παλιές.

Εσείς οι δύο που γράφετε, είστε από εκείνους που ποτέ δεν ξεχνάτε το χωριό. Πάντα στέλνετε ένα γράμμα ή κάποια οικονομική βοήθεια. Θέλουμε όμως να ακολουθήσουν το παράδειγμά σας κι άλλοι Καλλιπευκιώτες που ζουν στην ξενιτιά. Εκεί που ζείτε, οργανωθείτε σαν Καλλιπευκιώτες και κάντε πιο έντονη την παρουσία σας. Υπάρχουν πολλοί Καλλιπευκίω-

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΣΤΑΥΡΟΠΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Δεν έχει το χωριό μας τέτοιες εκτάσεις.
2. Το γράμμα Α του ΜΕΣΑΚ.
3. Ορόσημα φωνήεντα - Μισή αξία. - Τα μισά αχαμνά.
4. Λέγεται και αμνός. - Συνεχόμενα στο Αμύν.
5. Μάρκα αυτοκινήτου. - Μισή δαπάνη.
6. Τέτοια παιδιά έχουν πολλές μάνες.
7. Ασχολούνται με τα ζώα.
8. Σημαίνει φρούριο, αλλά είναι και θεσσαλική πρωτεύουσα. - Διπλό δένει μωρά.
9. Συνεχόμενα στα... ανακατεμένα. - Προβλέπει σεισμούς.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Μας είναι απαραίτητα το χειμώνα.
2. Διαφορετικά η τρύπη (καθ.). - Και έτσι το

μαύρο.

3. Λουλούδια - Γυναικείο όνομα.
4. Ίδια σύμφωνα. - Συνεχόμενα... στα Κρητικά.
5. Χρονικός σύνδεσμος. - Απαντά στο πόσα.
6. Και έτσι το ταξίδι.
7. Ιδιωτικό αυτοκίνητο. Λατινικό αγαπώ.
8. Τα τρία πέμπτα του κοάζω. - Μαστίζει την Αφρική.
9. Τα Χριστούγεννα πολλές, εδώ μόνο μία. - Δίψηφο σύμφωνο.
10. Και έτσι το μαζί.

ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΠΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ
1. Άλ - λικία 2. τσιμ - σοκ 3. ορί - κι 4. ορίστους 5. ορίστους 6. ορίστους 7. ορίστους 8. ορίστους 9. ορίστους 10. ορίστους
ΚΑΘΕΤΑ
1. Άλ - λικία 2. τσιμ - σοκ 3. ορί - κι 4. ορίστους 5. ορίστους 6. ορίστους 7. ορίστους 8. ορίστους 9. ορίστους 10. ορίστους

Καλλιπευκιώτικα χωρατά

Ήρθαν πάλι αποκριές

Γράφει ο
ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Από μέρis τώρα οι πιτσιρικάδες είχαν μαζέψ(ι) τα κέδρα κι πιρίμιναν να ρθουν οι Απουκρές να τ' αναψ'ν κι να χουρέψ(ι) η κόσμος.

Κι σαν έφτασαν οι τρανές οι Απουκρίες άναψαν τρανή φουτιά κάτ' στου Σκουλεϊό κι χτύπ'σαν γκαμπάνα να μαζιφτεί η κόσμος. (Τώρα ανάβεται μόνο μια φωτιά).

Ίκει ήρθι πούλως κόσμους κι αρχίν'σαν να χουρέψ'ν γύρου απ' τη φουτιά. Κι είχαν ένα μαγνητόφονου που ήλιη τραγούδια. Κι αυτού αμπόδωσαν σαν παλαβοί. Κανένας ντιπ δεν άνοιξε του στόμα να πει ένα τραγούδι(ι). Μουγκιάρια έπιση. Βλέπ'ς οι νέοι σημίρα δεν λέν' άσσυγα τραγούδια όπως ήτοίσις.

Ίφτυχώς ύστρα ήρθαν κατ(ι) καρναβάλια, έκαναν διά-φουρα παλαβά σκέρτοσ κι γέλασι λίγου η κόσμος. Άμ ούλ(ι) έπιθαν χνέρι(ι) ίκείνου του θράδι(ι). Απ' λέπι ίκει που χόριβαν, σών'καν οι μπαταρίσι απ' του κλαμπ-ταϊγκανού κι μουτάθ'κι.

Τότι μη τι να χουρέψ(ι) η κόσμους! Κι καλά έπαθι, γιατί αλλιώς δεν θα τραγούσι κανέναν.

Καρναβάλια στο χώρο της πλατείας

Για καλή τύχη(ι) τ' κουμαράκι(ι) βρέθ'καν στ' φουτιά κι δύο -τρεις παλιοί μισρακλίδισ που ήταν ουλουέναν πρώτ(ι) στα γλέντια κι δεν ντρέπονταν να λέν' άσσυγίσις.

Τα πιδιά τ'ς έλεγαν να μπουν στου χουρό για να μη φύγ(ι) η κόσμους, αλλ' αυτοί έκαναν πως ντρέπονται. Βλέπτι είχαν γράμματα τώρα κι τι θα ήλιη η ντουινιά! 'Υστρα τούχαν ρίξ' πιλφταία κι στ' θρησκεία και τι ψυχή θα παραδόσ'ν στου θίο άμα ήλιγαν πάλι τέτοια άσσυγα πράγματα.

Μι τα πούλλά με τα λίγα βρέθ'καν μέσα στου χουρό. Κι αρχίν'σαν να λέν' κατ(ι) παλιά απουκριάτ'κα τραγούδια που οι σ'κόνουνταν τα μαλλιά άμα τάκουγίσις.

Ούλ(ι) αρχίν'σαν να γιλούν κι έκρυβαν τα μούτρα τάχα γιατί ντρέπονταν. Καμπόσις γναίκισ θυμούσαν κι έβαλαν του μαντήλι(ι) για να μη βλέπ'ν κανέναν. Έκαναν πως δεν τ'ς άρισι. Κι ας έκαναν ούλα τα αίσχι(ι) όταν ήταν κουρί-τοι. Βλέπτι τώρα καν' τ'ς Παναγίσις και καν' κάτ' μίτανίς όταν παν στ'ν κληριά ίσια μι του μπόι τ'ς.

Οι μισρακλίδισ όμως δεν καταλάθιναν τίποτα. Έκαναν τουν κόσμου να γιλάσι(ι) μι γκαρδιά τ' κι χόριψαν ούλ(ι) για πούλλη ώρα.

Αφού σών'καν ούλα τα κέδρα κι οι ρόδισ, που γιόμ'σαν τουν κόσμου καπνιά, έφυγαν ούλ(ι) για τα στίπια να καν' χάσκα καταφχαριστιμέν(ι) μιτά απ' αυτό που γίν'κι.

Οι μισρακλίδισ όμως ήταν ακόμα μισρακλήδισ. Κι ξεσκα-σαν τουν κόσμου γι άλλη μια φουρά. Θυμήθ'καν τα νειάτα τ'ς που ντύνουνταν μασκαράδισ κι γυρνούσαν σούλα τα στίπια.

Ντύνουνταν μι παλιαριούτια κι κουβαλούσαν πάνων τ'ς διάφουρα πράγματα. Όπως κόσκινα, πηγάνια, παλιούτομαρα, κρουμπόδια που τα έβαζαν για «παρα-μύθ(ι)» αρματιές από σκόρδα και πούλλά άλλα.

Πουλλές φουρές ντύνουνταν κι σα γναίκισ. Άλλους ήταν γκαστρουμένους, άλλους γκαμπούρα μανιά κι άλλα σκέ-δια.

Έκαναν κι πολλές πλάκες όπ' πήγιναν.

Μια φουρά ένας απ' αφνούς έκανι του γιατρό κι πήγαν σ' ένα δικό τ'ς στίπ. Ίκει τ'ς κέρσαν σουσαμίσιο κι στραγαλίσιο χαλβά που ήταν σαν τοιμέντου. Ούτι μι του σκιπαρί(ι), δεν έπαζι.

Κι αφού ήπιαν κι καλαμπούρισαν απουκριάτ'κα, για-τρός θέλ'σι να κοιτάξ(ι) κι τ' μανιά που ήταν λίγου άρρου-στη. Η μανιά δεν ήθιλι, αλλά ύστρα έκατσι σαν κότα. Τ'ν έβαλι τ' ακουστικά ν' ακούσ(ι) αν χτυπάει η καρδιά. Τ' ακουστικά ήταν ένα σύρμα μι δύο νινικέδισ σ' άκρη. Την κοίταζε κι την πιπίσ(ι) μι ένα σκνί κι διαπίστωσι ότι(ι) δεν έχ(ι)

ψόφου.

Αλλά ίκει που τ'ν έπιανι, τουν φάν'κι ότ(ι) έπισαι ένα σπρι στα κουλουμέρια.

— Μάκου είπι. Ίδώ απόυ πίσου έχ'ς εν σπρί. Κάτσι να σου δω λίγου.

Η μανιά όμως έφαγι τα λυσιακάτ'ς για να ακουθεί γιατί θα πάθινι χνέρι(ι).

— Άσιμι, παλιόγυφτι να σκουθώ να δεις τι θα πάθ'ς. Για-τοια μι πέραςι! Αυτά να πας, να τα καν'τα στ' μάνας σ'.

Αγρίψι η μάκου σαν αγριουδόμαλου, αλλά οι άλλ(ι) την κρατούσαν γιρά κι δεν μπορούσι να ακουθεί. Η γιατρός όμως βάλ'κι να τ' βγάλ(ι) του σπρι κι αρχίν'τοι να σ'κων(ι) τα στράνια τ'ς. Αυτή ούρλιαζι αλλά η γιατρός μι τ'ς άλλ(ι) δεν καταλάθιναν τίποτα.

Αφού σήκουσι του φουστάν(ι) διαπίστωσι ότι(ι) η μανιά είχι πούλλά βρακιά απόυ κάτ'. Κι ήταν δύσκουλου να τα βγάλ(ι) ούλα.

Τότι αρπαζ(ι) ένα αναμένο δαυλί κι τ'ν έκαψι ούλα τα παλιουθράκια, μέχρι που φάν'κι του πιπίσι.

Η γιατρός έκανι τη γνουμάτιφο(ι) κι είπι, ότ(ι) σπρι δεν έχ(ι) αλλά η πινός τ'ς ήταν άσπρους σαν λειτουργιά. Κι αφού τιλείουσιν οι ιεπάσις άφ'καν τ' γιρά κι τάβαλαν στα πουδάρια γιατί δεν τους έσουζι τίποτας άμα σκό-νουνταν η μανιά.

Κι άφ'σαν ίκει κόσκινα, σκόρδα, κρουμπόδια, ακουστικά κι ούλα τα γιατρουσάφια. Κι απ' τ' φόρα πούχαν, ένας έβαλι του πουδάρ(ι) τ' μέσα στα σκαλιά τα ξυλίσια κι κρι-μάσκι. Οι άλλ(ι) τουν άρπαζαν να φύγ'ν, αλλά τα ρούχα τ' ξισκίσ'καν κι ένα καρφί τουν έβγαλι αίμα ίκει που τουν σουύλισι.

Έπαθι γιρό χνέρι(ι) η μάκου. Του φουσού(ι) κι δεν κρύου-νι. Χώρα τα σάλια π' άκουσι απ' τουν κόσμου. Αλλά κι αυτοί οι μασκαράδισ, ούτι που ξαναπάτσιν στου στίπ(ι) τ'ς μανιάς. Ίφτυχώς κι όλας δεν τ'ς γνώρ'σι. Αλλιώς!!!....

Αυτά κι άλλα πούλλά έκαναν όπ' πήγιναν. Κι γυρνού-σαν οι ούλ(ι) τ'ς φουτιές τόπς. Τότι πρέπ(ι) να πούμι, ανα-βαν κι καθι γειτουνιά φουτιές κι η καθένανς πτήγινι όπ' ήθι-λι.

Ου παν ου μαχαλάς άναθι απουκρία στη θρύσι(ι) «Ντιλ-νίκ'» κι στ' «Δεσπιάτ(ι)». Οι ρηγάδισ άναβαν στα κουκινία κι άλλ(ι) στη «Μπισουχώρου», στη «Ντόντινα» κι οι πούλλά άλλα μέρ(ι).

Μι λίγα λόγια γίνουνταν χαμός κι του χουριό θουζι. Παντού ήταν μασκαράδισ κι γέλια ακούονταν. Κι τα κέδρα οι πιτσιρικάδισ τα μάζιβαν από κίρο μπροστά κι τα φύλα-γαν καλά, γιατί τότις έπιφτι κι πούλο κλέψιμου.

Και του είχαν καμάρ(ι) όταν η φουτιά τ'ς διαρκούσι πρισόστιρου απ' τ'ς άλλς.

Κι ρωτούσαν ούλ(ι) να μβή'ν «που τα» άνάβουν τις φου-τιές τις τρανές τις απουκρίες.

Όσι(ι) δεν ξέρ'τι πού τ'σ' άνάθ'ν ρουτήσι να σας πουν. Αυτά που σας είπα γίν'καν παλιότιρα. Κι φέτους όμως γίν'καν πούλα καρναβάλια κι χόριψαν στην πλατά.

Ούλα τα πιδιά σουηθή'καν απ' του μιμέρι(ι) κι έσι(ι) τ'ς 3 η ώρα η πλατά γιόμ'σι απόυ καρναβάλια κι κόσμου.

Για να μβή(ι) η κόσμους ότ(ι) έχ(ι) καρναβάλια πήγι η πρέδρους απ' του Σύλλογου στην κοινότητα κι φώναζι απ' του μιγάφουναν απ' τ' διαόλ' του μαραφέτ(ι) κι να τι είπι: «Ακούσι μικροί, τρανοί, μιγάλ(ι), μανιές, γναίκισ κι πιδιά. Στην πλατά έχ(ι) μασκαράδισ κι ιλάτι να διασκέδ-ασι κι να γλιντήσι. Ιλάτι ούλ(ι) γιατί(ι) έχ(ι) πούλλη πλάκα».

Κι μαζεύκι πούλως κόσμους. Ίκει είχι πούλο γέλιου. Κι πως να μη γιλάσι(ι) αφού η Νάσιους τ' Τσιαπλέ ήταν καρ-

Κι για να τιλείώσου πρέπ(ι) να πω, ότι χόριψι πούλως κόσμους κι έπισαι πούλο γέλιου. Κι κανένα καρναβάλ(ι) δε γνώρι κανέναν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Οι ιστορίες που γράφονται εδώ με τοπικό γλωσ-σάρι, είναι εντελώς φανταστικές και δεν αναφέρονται σε συγ-κεκριμένα πρόσωπα ή γεγονότα. Το μόνο πραγματικό είναι αυτό που αναφέρεται στις φετινές αποκριές.

Αυτά προς αποφυγή κάθε παρεξήγησης.

Επίσης αν κάποιος γνωρίζε κάποια κομική ιστορία, μπορεί να επικοινωνήσ(ι) με το γράφοντα, ούτως ώστε να γραφεί με τον ίδιο τρόπο.

Μέχρι και γουμάρα με βρακί χόρεψε στο καρναβάλι

Στις φωτογραφίες βλέπουμε στιγμιότυπα από τις φετινές αποκριάτικες εκδηλώσεις.

ΤΗΣ ΞΕΝΙΤΙΑΣ

Συνέχεια από τη 2η σελίδα

τες που ακόμα δεν ήρθαν στην Ελλάδα από τότε που έφυγαν. Ούτε καμιά επικοινωνία έχουν με το σύλλογο παρ' όλο που στους στέλνουμε την εφημερίδα. Τέτοιους ξέρουμε πολλούς. Και μάλιστα οι περισσότεροι ζουν στο Τορόντο του Καναδά. Εμείς περιμένουμε. Εσείς που έχετε επαφή μαζί τους οργανώστε τους και θυμησ(ι)τε τους ότι έχουν και άλλη πατρίδα.

Γιάννη Μανωλούλη τη φωτογραφία που μας έστειλες τη θάλαμη στην εφημερίδα όπως βλέπεις και σου ευχόμαστε οικο-γενειακή ευτυχία και προκοπή.

Και σένα Δημήτρη Τσιακάλη σε πληροφορούμε ότι ημερο-λόγιο στείλαμε, αλλά φαίνεται κάπου χάθηκε. Μαζί με την εφημερίδα θα φροντίσουμε να σου στείλουμε και ημερολόγιο. Ευχόμαστε κάθε ευτυχία στην οικογένειά σου.

Εσάς σας ευχαριστούμε πολύ και είναι η χαρά μας να σας φιλοξενούμε στην «Ξ.Κ.». Θα περιμένουμε γράμματα και άλλων συμπατριωτών μας που ζουν στην ξενιτιά να τα δημο-σιεύσουμε στην εφημερίδα.

Ξενιτεμένα μας αδέρφια γειά σας και καλή αντάμωση.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κάνουμε γνωστό ότι μας επιστράφηκαν εφημερίδες η ημερολόγια από τη Σταματίη Μπαλογιάννη — Λαμπήρη, Κων/νο Τσιακάλη, Δημήτρη Ζαφείρη, Μπαμ-παλή Αθανάσιο. Τους παρακαλούμε να μας κάνουν γνω-στό αν άλλαξαν διεύθυνση ή όχι.

Το Δ.Σ.

Καλλιπευκιώτισσες - Καλλιπευκιώτες ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΤΑΣΟΥΛΑ ΤΣΙΛΙΜΕΝΗ

Από το φύλλο τούτο, ξεκινάμε στην εφημερίδα μας μια καινούργια στήλη, μέσα απ' την οποία θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε τις συμπατριώτισσές μας και τους συμπατριώτες μας συγγραφείς. Είναι μεγάλη τιμή για μας και για το χωριό μας το ότι συμπατριώτες μας ασχολούνται και διακρίνονται και στο χώρο της λογοτεχνίας.

Η προσπάθεια αυτή δεν θα είναι εύκολη και για τούτο παρακαλούμε τους ίδιους του ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, αυτούς που τους γνωρίζουν κι αυτούς που έχουν διαβάσει θιβλία τους να μας βοηθήσουν.

Θ' αφήσουμε την ίδια να μας πει λίγα λόγια για τον εαυτό της, όπως τα λέει στο τέλος του θιβλίου της «Περίπετεια στη θάλασσα» και εγώ θα προσθέσω μόνο πως τις ιστορίες της, τα παιδιά μου έβγαζαν και επτά χρονών, τις χάρηκαν και τις ευχαριστήθηκαν γιατί στα θιβλία της ζωγράφισαν, έκοψαν και κόλλησαν και το σπουδαιότερο συμπλήρωσαν μόνα τους με γραμμές, με χρώματα και με λέξεις εκείνα που η Τασούλα επίτηδες άφησε «στη μέση».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Μαντάς Γεώργιος του Κων/νου με την Γκέτσιου Αγγελική του Δημητρίου.

— Η Ντίνα Δεμερτζή του Ζαφείρη με νέο από τον Αμπελώνα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Η Μασούρα Ευαγγελία του Χρίστου γέννησε το 2ο παιδί αγόρι.

— Η Βασιλική Καλούση του Αθανασίου γέννησε το 1ο παιδί αγόρι.

— Η Κοκότη Βασιλική του Αναστασίου γέννησε το 2ο παιδί αγόρι.

— Η Παρασκευή Δάμπλια του γένος Θωμά Γκαντάκη γέννησε το 1ο παιδί αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ο Μητσιόπουλος Αστέριος του Δημητρίου ετών 81.

— Η Γκουντουβά Σταματία του Ιωάννου του γένος Λαμπήρη ετών 74.

— Η Μαρία Παπαστεργίου χήρα του Ιωάννου του γένος Κουτσιαρή ετών 82.

— Η Μαρία Δουλαπτή του Δημητρίου ετών 86.

Γεννήθηκε στην Καλλιπεύκη Λάρισα. Μεγάλωσε στη Λάρισα, όπου και τέλειωσε το Λύκειο. Το 1977 τέλειωσε τη σχολή Νηπιαγωγών Καρδίτσας. Το 1979 διορίστηκε στην επαρχία κι άρχισε να γράφει ιστορίες για κουκλοθέατρο και παραμύθια. Το 1983 συμμετέχει στο διαγωνισμό που οργανώνει ο Σύνδεσμος Φιλολόγων Ν. Καρδίτσας με θέμα «Ιστορίες για μικρά παιδιά» και παίρνει το Α' βραβείο.

Όλ' αυτά ξεκίνησαν από μια ανάγκη να εμβαθύνω περισσότερο στην ψυχολογία των παιδιών και να επικοινωνήσω μαζί τους σ' ένα άλλο επίπεδο διαφορετικό απ' αυτό του δασκαλου-μαθήτη. Εξάλλου στο νηπιαγωγείο πάντα αντιμετωπίζεις κανείς την έλλειψη ιστοριών, όσα και να 'ναι τα θιβλία που έχει. Και μάλιστα όταν τα παιδιά αυτής της ηλικίας έχουν ανάγκη πολλών αλλαγών. Έτσι φτιάχνονταν διάφορες ιστορίες που τις διηγείονταν στα παιδιά και κείνα τις δέχονταν ή τις απέρριπταν.

Ο «Ασπρούλης κι η ουρά του» λοιπόν (ιστορία που υπήρχε σε κείνες που θραβεύτηκαν) και η «Περίπετεια στη θάλασσα» γεννήθηκαν για να καλύψουν ανάγκες ψυχαγωγίας, άσκησης λόγου, ανάπτυξης φαντασίας, δεξιοτεχνίας και γενικής εξάσκησης. Στις ιστορίες αυτές το παιδί συμμετέχει το ίδιο στη διήγηση με την τοποθέτηση των λέξεων (που αποσιωπούνται απ' τον αφηγητή) στη θέση των σκίτσων. Παράλληλα ζωγραφίζει τις εικόνες όπως εκείνο φαντάζεται και θέλει, συμπληρώνει κάτι που λείπει και τέλος κόβοντας κάποιες άλλες μπορεί να κάνει δραματοποίηση της ιστορίας.

Δραστηριότητές μου γενικά:

Ζωγραφική: Συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις

Ποίηση: Παιδικά

Αρθρογραφία και δημοσίευση έργων μου στο περιοδικό

«Σύγχρονο Νηπιαγωγείο».

Η Τασούλα Τσιλιμένη

Θερμά συγχαρητήρια, Τασούλα, συνεχίστε να δίνετε χαρά στα παιδιά, το ευχόμαστε απ' την καρδιά μας. Στο επόμενο φύλλο ο Χρήστος Απ. Ζιακούλης.

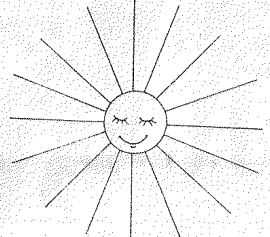

Ένας
έβαλε τα γέλια κουνώντας
τ' αυτιά του και χτυπώντας
το ένα του πόδι στη γη.

— «Νιάου» το μαύρο
κι άνοιξε τα μάτια του

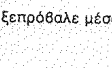
Τεντώθηκε τεμπέλικα
νυσταγμένα.

Ετοιμάστηκε πάλι να κουλουριάσει, για ν' απολαύσει τη ζέση του

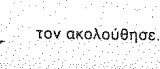
Ο μικρούλης

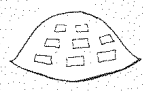
Ξεπρόβαλε μέσα από τα λουλούδια

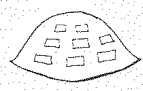
και η

τον ακολούθησε. Μα φαίνεται

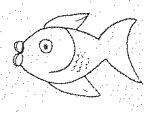
φρολήθηκαν και οι δυο, γιατί γρήγορα γρήγορα ο σκαντζόχοιρος κουλουριάστηκε σφιχτά και η χελώνα μαζεύτηκε στο

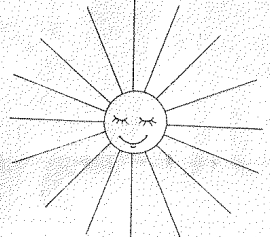
Μια μικρή εικόνα από το έργο της Τασούλας Τσιλιμένη. Δύο σελίδες φωτοτυπημένες από τα θιβλία της.

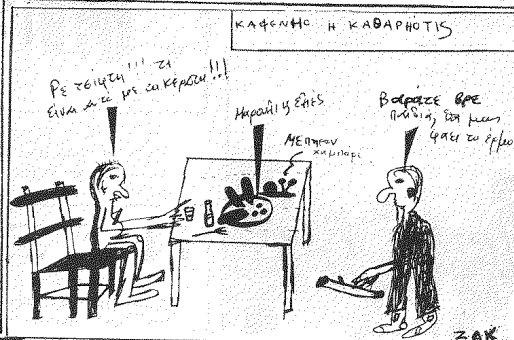
Ένα

και ένα

Όμως: — Μπα, τι θάλεψ!

ΚΑΦΕΝΗΟ - Η ΚΑΘΑΡΗΟΤΗΣ

STIEBEL ELTRON
ΗΛΙΑΚΟΙ ΘΕΡΜΟΣΦΟΝΕΣ
ΑΛ. ΑΓΓΕΛΟΥ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 20 — ΤΗΛ. 253720
ΛΑΡΙΣΑ

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΔΑΠΕΔΑ — ΜΟΚΕΤΕΣ —
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 8 — ΛΑΡΙΣΑ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
«Θεσσαλικό Φαγοπότι»
ΑΝ. ΠΑΤΟΥΛΙΑΣ
ΦΑΡΣΑΛΩΝ 193 — ΛΑΡΙΣΑ
Τώρα λειτουργεί ανακαινισμένο

ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗ
Χωριάτικα έπιπλα
παντός τύπου
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 1 — ΛΑΡΙΣΑ

Γελάτε ελεύθερα

Ένας Ευρωπαίος εγκατεστημένος στη Ν. Αφρική περιέρινε διάδοχο και πηγαίνοντας στην κλινική βλέπει έκπληκτος στην αγκαλιά της γυναίκας του ένα αρσάκι:

— Γυναίκα τι είναι αυτό; ρώτησε με μάτια γουρλωμένα και κείνη χωρίς να χάσει την ψυχραιμία της απάντησε:

— Εσύ φταις γιατί πάντα ήθελες να σβήνουμε το φως.

Μια κυρία πάει να πάρει κρέας στο χασάπη:

— Έχετε την καλοσύνη να μου σπάσετε τα κόκαλα της μπριζόλας.

— Και βέβαια κυρία μου!

— Θανάση φωνάζει στο μικρό, σπάσε τα κόκαλα της κυρίας.

★ ★ ★

Σε ένα αεροπλάνο συνταξίδευαν τρεις Ευρωπαί-

οι, ένας Γερμανός, ένας Ιταλός και ένας Έλληνας. Κάπνια στιγμή παρουσιάζεται ο διάβολος και τους λέγει: «Θα σας πετάξω έξω απ' το αεροπλάνο εγώ μου πείτε κάτι που να μην μπορώ να το κάνω θα σας χαρίζω τη ζωή».

Αρχίζει ο Ιταλός πρώτος, να φας μακαρόνια. Τα παίρνει ο διάβολος κι ο Ιταλός λέει: «Ήρθε η σειρά του Γερμανού». Να φας κι ένα καζάνι πατάτες. Τις εξαφάνισε και τις πατάτες και ήρθε η σειρά του Έλληνα. Και ο Έλληνας παίρνει ένα κόκκινο και το βάζει 3 μέτρα μακριά και αμολάει μια πορδη και λέει στο διάβολο: από ποια τρύπα πέρασε; Αν μπορείς ζωγράφισε την.

★ ★ ★

Ένας χωρικός κατέθηκε στην πόλη, ανεβαίνει σε ένα ταξί για να πάει σε συγγενικό του σπίτι. Ρωτάει ο ταξιτζής που πάτε; κι ο χωρικός απαντά:

— Γιατί θαρθείτε και σεις μαζί μου;

Α. Μ.

Ο Κλεάνθης Μανωλούλης θυμάται...

Βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να φιλοξενούμε σ' αυτό το φύλλο της εφημερίδας μας τον Κλεάνθη Μανωλούλη.

Ο Κλεάνθης Μανωλούλης γέννημα θρέμα της Καλλιπεύκης γεννήθηκε το 1924 και μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια. Αγάπησε το χωριό του και τους συγχωριανούς του όσο κανείς άλλος.

Γιαυτό και όταν στη 10ετία του '60 πήγε στην Αμερική δεν έπαψε να σκέφτεται το χωριό του αλλά και να βοηθά. Αλλά η αληθινή του αγάπη για το χωριό φάνηκε περισσότερο από τη χρονιά που ιδρύθηκε ο Σύλλογος. Από τότε λοιπόν, έχει στενή επαφή με το Σύλλογο και βοηθά όχι μόνο ηθικά αλλά και οικονομικά.

Πριν 3 χρόνια ήρθε στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Καλλιθέα της Κατερίνης. Εμείς τον επισκεφτήκαμε στο σπίτι του με σκοπό να βοηθήσει στη διάθεση του ημερολογίου, σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες που ζουν εκεί. Επειδή όμως από τους παλιότερους μάθαμε ότι ήταν πρωτοπόρος στις διασκέδασεις και στο καρναβάλι γιαντού τον παρακαλέσαμε να μας πει για τα έργα και τις ημέρες του.

Κι αυτός γεμάτος καλοσύνη και αγάπη άρχισε να θυμάται:

Εμπέδεια Ζ.Α.Κ.

Οι φωτογραφίες είναι από το καρναβάλι του 1952. Απ' άλλο καρναβάλι είναι η φωτογραφία με το γραμμόφωνο. Σ' όλες πρωταγωνιστεί ο Κλεάνθης Μανωλούλης μαζί με άλλους φίλους και συγχωριανούς. Στο κλαρίνο ο Γιάννης Τσολάκης

«Είναι χρόνια τώρα που πρώτος δημιούργησα το καρναβάλι με δική μου πρωτοβουλία. Και θέλω να πω τους λόγους που πήρα τέτοια απόφαση αν και συναντούσα πολλές δυσκολίες εκείνο τον καιρό. Πλην όμως αγαπούσα τη χαρά και τη συναναστροφή με τους συγχωριανούς μου. Και δεν τα είχαμε αυτά τα δύο ούτε και κάτι χαρούμενο. Ούτε ένα ράδιο για όλο το χωριό. Είμαστε φορτωμένοι ταλαιπωρία από όλες τις απόψεις. Είχαμε μια ζωή πολύ κρυφή και παραπονεμένη.

Και όταν μας τύχαινε κάποια οικογενειακή χαρά την κάναμε ανάμικτα με δάκρυα και γέλια, απ' τις πίκρες που είμασταν φορτωμένοι. Και εξαιτίας όλων αυτών θρήκα τότε ευκολότερα την κατάλληλη στιγμή να κάνω το καρναβάλι, να χαρούμε και να γελάσουμε λίγο όλοι μαζί.

Το αποφάσισα λοιπόν το 1937 (50 χρόνια φέτος) για πρώτη φορά. Δυστυχώς όμως δεν τα κατάφερα λόγω ηλικίας. Ήμουν τότε 13 χρόνων, ενώ οι γονείς μου και η αστυνομία με έκαναν την καλύτερη εντύπωση. Ιδιαίτερα οι γονείς μου το θεωρούσαν υποτιμητικό αυτό. Διότι τα κορόιδα αυτά πράγματα οι πλούσιοι του χωριού αν και δεν διέφεραν απ' τους άλλους και αυτοί. Όλοι τότε φορούσαν γρουνοτσάρουχα, την ίδια αμασία είχαμε και καίγαμε δαδί για πολύφωτα. Πλην όμως είχαμε και λίγους πλούσιους... οι οποίοι πωλούσαν το σιτάρι και τράγαν καλαμπόκι όπως οι φτωχοί.

Παρά τις δυσκολίες όμως, το καρναβάλι έγινε τον επόμενο χρόνο, δηλαδή το 1938 και διάρκεσε πολλά χρόνια.

Μόλις ο Κλεάνθης περπάτησε τετράποδα στους δρό-

μους του χωριού σαν μια τέλεια αρκούδα με χαλκά γερό στη μύτη και μία κέπρα στο λαιμό και με έναν κατάλληλο αρκούδιάρη με τεράστιο ύψος και αρκούδοζυλό, τότε οι γονείς μας, οι συγχωριανοί μας και η Αστυνομία ήταν όλοι μαζί μας χωρίς καμία αντίρρηση και μοιραστήκαμε όλοι μαζί τα άσπασα γέλια και τη χαρά.

Αλλά δεν υπήρχε φωτογραφική μηχανή. Μόλις μου συνάντησε ένας σκύλος δυνάτος θυμάμαι, έτρεξε ακαριαία να σωθεί. Από την αρκούδα για πολλές ώρες μας κράτησαν οι μεγάλοι στα καφενεία με τα διάφορα νούμερά μας και κερδίζοντας τα σχέδια.

Από αγάπη και μόνο το καρναβάλι συνεχίστηκε και άλλα χρόνια. Για μένα δεν ήταν κάτι τούσχημο γι αυτό και το κράτησα ως το 1958.

Αλλά έχω να ευχηθώ στα σημερινά παιδιά του χωριού μας, όπου έβκισαν τόσα πράγματα στο Σύλλογο, να συνεχίσουν την παράδοση. Να διασκεδάζουν οι ίδιοι αλλά και να ψυχαγωγούν το απομονωμένο χωριό μας».

Αγαπήτε Κλεάνθη, σ' ευχαριστούμε για όσα μας είπες. Σου ευχόμαστε κάθε επιθυμία σου να εκπληρωθεί. Ελπίζουμε να υπάρχει και άλλος Κλεάνθης που θα συνεχίσει ότι εσύ άρχισες πριν 50 χρόνια.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Προσπαθήσαμε να αποδώσουμε όσο το δυνατόν πιστότερα αυτά που μας είπε ο Κλεάνθης. Αν τυχόν διαπιστώσετε λάθη ζητούμε την κατανόησή σας.

Ο λαός, η γλώσσα και το χιούμορ

Πολλές εκπομπές βλέπουμε στην ελληνική τηλεόραση και μ' άλλες μένουμε ευχαριστημένοι και άλλες τις χαρακτηρίζουμε άσχημες έως πολύ κακές.

Εμένα όμως με έκαναν την καλύτερη εντύπωση δύο εκπομπές που παρουσίασε η τηλεόραση στο τέλος του Γενάρη και στις αρχές του Φλεβάρη. Αναφέρομαι στις εκπομπές «Σελίδες του Σαββάτου» της ΕΡΤ και «Ορκιστείτε παρακαλώ» της ΕΡΤ 2.

Στην πρώτη περίπτωση η παραπάνω εκπομπή μεταξύ των άλλων θεμάτων που παρουσίασε, ήταν και ένα οδοιπορικό στο χιονισμένο Νορμό των Γρεβών και μάλιστα στα ορεινά χωριά όπου το χειμώνα δεν μένει κανείς, παρά μόνο οι φύλακες. Ο δημοσιογράφος έκανε ξενάγηση και παρουσίασε τους φύλακες αυτών των έρημων χωριών.

Αυτοί περιέγραψαν την πραγματική κατάσταση που επικρατεί εκεί με τα πιο απλά λόγια. Με λόγια κατανοητά για όλο τον κόσμο. Σε κάποια στιγμή ο δημοσιογράφος κάνει στη σύζυγο ενός φύλακα την εξής ερώτηση:

«Κάνετε όνειρα εδώ πάνω;». Και η απλή αυτή γυναικά και ίσως αγράμματη απάντησε:

«ΠΑΛΑΘΩ όνειρα κλπ.».

Ο μορφωμένος δημοσιογράφος, αλλά και κάθε μορφωμένος από μας χρησιμοποιούμε πολύ αυτή τη λέξη. Δηλ. κάνω-κάνεις-κάνει και πολλές άλλες.

Η απλή όμως αυτή γυναικά χρησιμοποίησε τη λέξη «πλάθω». Πλάθω όνειρα, πλάθω την πίτα, πλάθω ψωμί, πλάθω τη ζωή, ο θεός έπλασε τον άνθρωπο, ο άνθρωπος έπλασε μύθους κλπ. Πολλές τέτοιες εκφράσεις μπορεί να θυμηθεί κανείς. Και πάντα δαύουμε το ρήμα «πλάθω», που σημαίνει φτιάχνω κάτι με μεράκι, με γούστο, με ιδρώτα, με αφοσίωση, με υπομονή, με ευλάβεια, με τέχνη και πάνω απ' όλα με αγάπη.

«Πλάθω». Μια λέξη που εκφράζει τη ζωντανή δημιουργία, που κάνει τα πράγματα να μιλούν και να ανασαίνουν. Μια λέξη που δίνει ζωή στα άψυχα και ευχαρίστηση στο δημιουργό.

Κι απ' την απέναντι όχθη στέκεται η λέξη «κάνω». Και μόνο που την προφέρουμε μας δείχνει τη γύμνια και την επιφάνεια.

Όλα αυτά δείχνουν ότι ο πλούτος της γλώσσας μας βρίσκεται στον απλό λαό και μάλιστα στον αγράμματο αλλά σοφό από λαό. Μπορούμε να λέμε θύμωσα αλλά και χόλιασα, απόγνευα αλλά και δειλινό, παρέα αλλά και συντροφιά. Καλή νύχτα αλλά και καλό βράδυ. Κουράστηκα αλλά και απόκαμα. Λέξεις απλές, αλλά και ελληνικότερες.

Στη δεύτερη περίπτωση στην εκπομπή «Ορκιστείτε παρακαλώ», παρουσίασε ένα κωμικό σκετς με κάποιον «επαρχιώτη» που πήγε να ζήσει στην Αθήνα.

Όλος ο κόσμος γέλασε με την ψυχή του του ακούγοντας τον «επαρχιώτη» να αστεειέται με λόγια απλά, χαριτωμένα, χωριάτικα συνοδευόμενα από χειρονομίες χωριάτικες και αγνές.

Και από 'δω συμπεραίνουμε ότι το γνήσιο γέλιο και η χαρά, έχουν πηγή την απλότητα, την αφέλεια και την καλοσύνη του χωριότη. Χιούμορ που βγαίνει απ' την καρδιά με απλά και σεμνά λόγια.

Το αυθόρμητο αυτό γέλιο έρχεται σε αντίθεση μ' αυτό που προσπαθούν να δώσουν οι διάφοροι «καλλιτέχνες» στα νυχτερινά κέντρα, ξεφουρνίζοντας κάθε είδους θρίσκι και αισχρολογία για να καταφέρουν τον κόσμο να γελάσει.

Επιστροφή λοιπόν στις ρίζες. Γιατί εκεί υπάρχει η ζωντανή γλώσσα, το αυθόρμητο γέλιο. Εκεί υπάρχει η γνήσια Ελλάδα.

Ζ. Α. Κ.

Ευχαριστήρια

Ευχαριστούμε πολύ το γραφείο τύπου της Νομαρχίας Λάρισας διότι δώρισε στο σύλλογό μας τρία βιβλία για εμπλουτισμό της βιβλιοθήκης μας. Τα βιβλία είναι: «Στοιχεία διατολογίας, τροφονομίας - νοσηλευτικής» Ιος τόμος και «Οικογένεια - Παιδοκομία» (2) τόμοι.

Τα βιβλία παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον ιδιαίτερα για κείνους που έχουν μικρά παιδιά, αλλά και για όλους.

Επίσης ευχαριστούμε το Θανάση Μιχαήλ (Αθήνα) για τη διάθεση των ημερολογίων που του στείλαμε.

Συγχαίρουμε

Τη Χρυσούλα Μασούρα του Διονυσίου που πέτυχε στη Θεολογική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ζητούμε συγγνώμη για την καθυστέρημένη δημοσίευση στην εφημερίδα μας του παραπάνω ονόματος. Η παράλειψη δεν οφείλεται στο ότι ξεχάσαμε, αλλά στο ότι δεν γνωρίζαμε.

Και πρέπει να πούμε, ότι εμείς δεν είμαστε επαγγελματίες δημοσιογράφοι, αλλά τονίσαμε πολλές φορές ότι πρέπει να μας ενημερώνετε είτε τηλεφωνικά, είτε γραπτά, για κάθε είδησή σας που θέλετε να δημοσιευτεί στην «Ω.Κ.».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Μπουρονίκος Αστέριος (Ανδρέα) 1.000, Αλεξάκης Θεοδόσης (Θεοφάνης) 1.000, Καραπαθής Θωμάς 1.000, Τζιάστας Ιωάννης 500, Γκαντάκη Γιάννα 500, Παπαδόπουλος Ιωάννης 1.000, Παπαεργίου Ιωάννης 1.000, Παγώνης Βασίλειος (Βρυότοπος) 1.000, Τσολάκης Θεοφάνης 1.000, Τσολάκης Χρήστος 1.000, Καραπαθής Αθανάσιος (Αποστόλου) 500, Μανωλούλης Ιωάννης (Αμερική) 25 δολάρια, Τσιακάλης Δημήτριος (Αμερική) 30 δολάρια, Δούμας Μιχαήλ 1.500 δραχ., Παπαδημητρίου Ζαφείρης 1.000, Μαντάς Τριαντάφυλλος Κων/νου 300, Γκουγκουλιάς Απόστολος 500.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Σε ενημερώνουμε ότι από τώρα και στο εξής τα χρήματα που δίνονται για εγγραφή, συνδρομή, οικ. ενίσχυση κλπ. θα δημοσιεύονται όλα στην εφημερίδα για να αποφεύγονται τυχόν παρεξηγήσεις. Επίσης σας λέμε ότι: Όταν δίνετε χρήματα στο σύλλογο να ζητάτε και σφραγισμένη απόδειξη, διότι μπορείτε να τη δικαιολογήσετε στην εφορία.

